

Publicerad 2013-09-23 22:17 av Stigi Skog

Sluta fred

Du stuckit kniven rakt i hjärtat,

vridit om

slängt diamanterna i sopnedkastet

på dagens marknad,

är två grässtrån

intet värda

Det som är skört, hanteras varsamt

måste tas omhand med mjuka händer

När ingen spegling uppstår

blir där heller inget eko

Ett sår i hjärtat lägger in en spärr

knivhugg kan till delar läkas

men bildar alltid ärr

De diamanter som lyfts fram

utan att betraktas

blir bara hö på en arena

Lås och reglar blir en frukt

av att studsas mot en pansrad rustning

Puls ger liv genom att pulsera

enkelriktad väg

ger aldrig något möte

Det friska syret ger bara muskeln kraft

genom utbytet i lungans lobar

dubbelriktad väg kräver en överenskommelse

Du och jag

kan bli till ett vi

genom gemensamma beslut

därför vill jag be dej:

lägg ifrån dej kniven

- nu

Låt oss än en gång ur sammetsdocket

lyfta fram vår diamant

och du där på din tron

i ensamt majestät

ska lyssna till en sång

om grässtråna

som vajade i vinden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stigi Skog med Poeter.se id #42987 innehar upphovsrätten